

NEDĚLNÍ STRÁNKA

z kvazifarnosti sv. Vojtěcha na Balkáně

03. 05. 2026

5. velikonoční neděle

18/2026

Pořad bohoslužeb:

Ne: 11.00 h

St: 17.45 h

So: 17.45 h

QR kóde webu farnosti

Promluvu při generální audienci ve středu 29. dubna věnoval Lev XIV. ohlédnutí za svou africkou cestou, která probíhala ve dnech 13. – 23. dubna.

Draží bratři a sestry, dobré ráno a vítejte!

Dnes bych chtěl pohovořit o apoštolské cestě, kterou jsem podnikl ve dnech 13. až 23. dubna a během níž jsem navštívil čtyři africké země: Alžírsko, Kamerun, Angolu a Rovnickovou Guineu.

V Alžírsku se mi dostalo nejen uctivého, ale i srdečného přijetí; měli jsme možnost hmatatelně zakusit a ukázat světu, že je možné žít společně jako bratři a sestry, i když vyznáváme různá náboženství, pokud se považujeme za děti téhož milosrdného Otce. Kromě toho byla cesta vhodnou příležitostí učít se od svatého Augustina: jeho životní zkušenost, jeho spisy a spiritualita z něj činí mistra v hledání Boha a pravdy. Svědectví, které je dnes důležitější než kdy jindy pro křesťany a pro každého člověka.

V dalších třech zemích, které jsem navštívil, je naopak obyvatelstvo z velké většiny křesťanské, a ponořil jsem se tedy do atmosféry oslavy víry a vřelého přijetí, umocňovaného také typickým temperamentem Afričanů.

Návštěva Kamerunu mi dovolila položit důraz na výzvu, abychom se společně angažovali pro smíření a mír, protože i tato země je bohužel poznamenána napětím a násilím. Jsem rád, že jsem se vydal do Bamendy v anglicky mluvící oblasti, kde jsem povzbuzoval ke společné práci pro mír. Kamerun bývá nazýván „Afrikou v malém“, s ohledem na rozmanitost a bohatství jeho přírody a zdrojů. Můžeme však tento výraz chápat i v tom smyslu, že v Kamerunu nacházíme rovněž velké výzvy vlastní celému kontinentu: potřebu spravedlivého rozdělení bohatství; potřebu poskytnout prostor pro mladé lidi a překonat endemickou korupci; potřebu podporovat integrální a udržitelný rozvoj a čelit různým formám neokolonialismu skrze prozíravou mezinárodní spolupráci.

Třetí etapou cesty byla Angola, velká země jižně od rovníku, s mnohasetletou křesťanskou tradicí spojenou s portugalskou kolonizací. Stejně jako mnoho jiných afrických zemí prošla Angola po získání nezávislosti bouřlivým obdobím, které v jejím případě provázela dlouhá krvavá občanská válka. V tyglíku těchto dějin Bůh vedl a očistil církev a stále více ji obracel

ke službě evangelium, lidskému rozvoji, usmíření a pokoji. Svobodná církev pro svobodný lid! V mariánské svatyni *Mamã Muxima* – což znamená „Matka srdce“ – jsem cítil tlukot srdce angolského národa. A během různých setkání mi působil radost pohled na mnoho řeholnic a řeholníků všech věkových kategorií, kteří jsou proroctvím Nebeského království uprostřed svého lidu; viděl jsem katechety, kteří se zcela nasazují pro dobro svých společenství; viděl jsem tváře starých lidí, zvrásněné námahou a utrpením, ale vyzařující radost evangelia; viděl jsem ženy a muže tančit v rytmu chvalozpěvů na vzkříšeného Pána, který je základem naděje, jež odolává zklamáním způsobeným ideologiemi a marnými sliby mocných.

Tato naděje vyžaduje konkrétní nasazení a Církev nese odpovědnost za to, aby skrze svědectví a odvážné hlásání Božího slova, byla uznávána práva pro všechny a podporovala se jejich skutečné dodržování.

Poslední zemí, kterou jsem navštívil, je Rovnicková Guinea.

Nemohu zapomenout na to, co se událo ve věznici v Batě v Rovnickové Guineji: vězni z plných plic zpívali píseň díkůvzdání Bohu a papeži a prosili, abych se modlil „za jejich hříchy a jejich svobodu“. Nikdy jsem nic podobného nezažil. A pak se – za prudkého lijáku – pomodlili se mnou „Otče náš“. Právě znamená Božího království! A za deště začalo rovněž velké setkání s mládeží na stadionu v Batě. Slavnost křesťanské radosti provázená dojemným svědectvím mladých lidí, kteří v evangelium našli cestu ke svobodnému a zodpovědnému růstu. Tento svátek vyvrcholil eucharistickou slavností následujícího dne, která důstojně završila návštěvu v Rovnickové Guineji i celou apoštolskou cestu.

Draží bratři a sestry, papežova návštěva je pro africké národy příležitostí, aby nechaly zaznít svůj hlas, aby vyjádřily radost z toho, že jsou Božím lidem, a naději na lepší budoucnost, v níž bude ctěna důstojnost každého a všech. Jsem šťasten, že jsem jim mohl dát tuto příležitost, a zároveň děkuji Pánu za to, co oni dali mně – nesmírné bohatství pro mé srdce a moji službu.

Přespáváčka pro děti a farní pouť

V pátek 15. 5. na faře u kostela sv. Apolináře v Praze 2 (Apolinářská 443/10) bude filmový večer a přespáváčka pro děti, začneme v 18:00 hod.

Farní Pout' do Mělníka

V sobotu 16 května bude farní pout' do Mělníka. V 9:00 odjezd autobusem z Karlína, mše svatá, prohlídka kostela a věže, společný oběd, hry pro děti v parku. Návrat kolem 18. hodiny. Protože se pout' odehraje v jubilejním františkánském roce, bude možné získat plnomocné odpustky. Zájemci ať se přihlásí do dneska večer na mail farnosti, aby bylo možné zajistit dopravu.

Noc kostelů 2026

Noc kostelů se v letošním roce uskuteční v pátek 29. května. Ústředním tématem letošního ročníku je odvaha.

Týdeník kvazifarnosti sv. Vojtěcha na Balkáně

Křížíkova 57, 186 00 Praha 8

www.farnost-nabalkane.cz - farnost.nabalkane@gmail.com

Stránku připravil: P. Stefano Pasquero FSCB – mobil: 777 274 017